

ת"פ (תל אביב) 35843-11-22 - מדינת ישראל נ' יוסי עמרה

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 35843-11-22 מדינת ישראל נ' עמרה

לפני כב' השופטת נעה תבור

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר חבר
נגד

הנאשם יוסי עמרה
ע"י ב"כ עו"ד שני דרי

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד, 1978, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של **פציעה בנסיבות מחמירות (כשהעבריין נושא נשק קר)** לפי סעיפים 334 יחד עם 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. מכלול הנסיבות פורט בהכרעת דין שניתנה ביום 1.7.24. בקצרה אומר שלאחר ששמעתי את העדים וצפיתי בסרטון שתיעד את האירוע קבעתי כי ביום 10.12.21 סמוך לשעה 2:00 לפנות בוקר על רקע ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן בבר-מסעדה ברחוב לילינבלום בתל אביב, תקף הנאשם את המתלונן בפניו באמצעות כלי זכוכית וגרם לו לפצעים, חתכים סביב עין ימין, חתך במצח וחתך חוצה גבה ימין. אף שבסרטון לא ניתן להבחין בחפץ שאחז הנאשם בידו, נתתי אמון בעדי התביעה אשר ראו כך בעיניהם את הנאשם אוחז בכלי זכוכית ושמעו באוזניהם את קול הניפוף. עדויות אלו חוזקו בראיות נסיבתיות הכל כמפורט בהכרעת הדין.

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** הגישה הצהרת נפגע של המתלונן (תע/1) והתייחסה לאירוע האלימות החמור בו הורשע הנאשם. התובעת הדגישה את החומרה בשימוש בכלי זכוכית ואת התקיפה שכוונה אל פניו של המתלונן וכן את פוטנציאל הנזק מעבר למה שנגרם בפועל. כן הדגישה חשיבות ענישה מרתיעה למיגור תופעת אלימות המתפרצת ללא סיבה של ממש. ב"כ המאשימה עתרה למתחם

ענישה שנע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה בתמיכה לעמדתה. באשר לעונש המתאים ציינה כי עברו של הנאשם נקי אך חרף זאת ביקשה למקמו בשליש התחתון של המתחם ולא בתחתיתו נוכח אי קבלת אחריות לביצוע העבירה. בנוסף ביקשה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לטובת המתלון.

4. **ב"כ הנאשם** התייחס בראשית טיעוניה לפסיקה שהגישה המאשימה ולהבדלים בין אותם למקרים לארוע כתב האישום שלפני. בהמשך הפנתה לפסיקה מטעמה ועתרה למתחם שנע מ-6 בין לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם ביקשה ליתן משקל משמעותי לקולה לשיהוי בהגשת כתב האישום וכנגזרת מכך חלופ שלוש שנים מאז האירוע ועד היום. בתקופה זו לא שב הנאשם להסתבך בעבירות נוספות. הסנגורית הדגישה את עברו הנקי של הנאשם באופן שיש בו ללמד כי מדובר באירוע חריג בחייו הנורמטיביים. עוד הדגישה כי אירוע האלימות כלל הנפת יד בודדת וכי ניהול ההוכחות הצטמצם אך ורק לשאלת השימוש בחפץ חד. הסנגורית סקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 45, סיים בגרות מלאה, שירת שירות מלא בחיל האוויר, סיים תואר ראשון במנהל עסקים וכיום מנהל עסק לעיצוב חוץ ולגינות. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטינים, מנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו סובל מבעיית התמכרות. הסנגורית עתרה להפנות את הנאשם לשירות המבחן לבחינת שילובו בהליך טיפולי שיקנה לו כלים להימנע ממצבים כמו זה שהתרחש במועדון כך שלא ישוב ויסתבך בפלילים. לחילופין ביקשה לגזור את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם.

5. **הנאשם** בדבריו האחרונים קיבל אחריות לאירוע והביע צער עליו וכן נכונות לפצות את המתלון.

6. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, דחיתי עתירת הסנגורית להפנות את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר. נסיבותיו האישיות של הנאשם פורטו בטיעוני הסנגורית ולא מצאתי כי שירות המבחן יוכל להוסיף מידע בהיבט זה. אשר לטיפול סברתי כי האפשרויות פתוחות בפני הנאשם באופן עצמאי ואין צורך במעורבות שירות המבחן דווקא (ראו החלטה בעמ' 206 לפרוטוקול). לצד זאת (ומבלי לייצר ציפייה לעונש שייגזר בסופו של יום) הפנית את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות על מנת לבדוק התאמתו והוא נמצא כשיר לכך (ראו חוו"ד מיום 5.8.24).

דין והכרעה

7. כתב האישום מתאר ארוע אלים שהתרחש בעקבות ויכוח של מה בכך בעת בילוי בבר. שימוש בכלי זכוכית לשם פגיעה מכוונת בפניו של אדם אחר בשל התלקחות מהירה של כעס מהווה פגיעה של ממש בערכים מוגנים ובהם בטחונו של אדם וכבודו. האלימות המכוונת אל ראשו של המתלון והשימוש בכלי זכוכית מגדילים את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים. מעשה אלים מסוג זה פוגע באופן קשה בגוף המתלון, בנפשו ובתחושת הביטחון שלו. כמו כן פוגע בתחושת הבטחון של כלל הנוכחים במקום אשר נחשפו לאלימות ושל הציבור אשר מאבד תחושת בטחון במרחב הציבורי ובמקומות בילוי.

8. בית משפט העליון חזר פעמים רבות על הסכנה הגלומה בעבירות האלימות, קל וחומר כשנעשה

במסגרתן שימוש בכלי משחית. ראו, מבין רבים, ע"פ 3867/23 **מדינת ישראל נ' שנקור** (11.7.23), פסקה 9:

"במקרים רבים עמד בית המשפט על החומרה היתרה שיש בעבירות אלימות חמורות המבוצעות באמצעות סכין, באשר המרחק התוצאתי בגדרן בין גרימת חבלה חמורה לבין גרימת תוצאה קטלנית הוא לעיתים קרובות עניין של מזל או ביש-מזל בלבד. על רקע זאת, הכירה הפסיקה בצורך להיאבק בסוג זה של עבירות באמצעות ענישה תקיפה ומרתיעה..."

ראו בנוסף גם **רע"פ 4121/22 סנדוקה נ' מדינת ישראל** (21.6.22), פסקה 8; **ע"פ 5449/18 זון נ' מדינת ישראל** (23.6.19), פסקה 9, ברע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) וגם **ע"פ 1892/15 מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.2015), **ע"פ 8113/12 מחלב נ' מדינת ישראל** (04.08.13) ורע"פ 7734/12, **מגידוב נ' מדינת ישראל**, בפיסקה 12 (28.10.2012).

9. בקביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לכך שמדובר בהנפת יד בודדת שלא נראה כי תוכננה מראש, תוך שימוש בכלי זכוכית שנמצא במקום להבדיל מנשק קר שהנאשם הצטייד בו מראש. בנוסף מדובר בעבירה שבוצעה על ידי אדם אחד ללא הסתייעות בחבורה. מנגד שקלתי את הנזק שנגרם למתלונן ואת פוטנציאל הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מאלימות קשה המכוונת אל ראשו של אדם בשל שימוש בכלי זכוכית ככלי נשק קר. בהצהרת נפגע העבירה (תע/1) מתאר המתלונן תחושת מבוכה כאשר הוצא מן הבר על ידי המאבטחים מול עיני אשתו וחבריו באופן שגרם לו לחוש כעבריון ולא כנפגע העבירה. עוד תיאר את החרדה מפני אובדן ראייה כתוצאה מן הפציעה הקרובה לעין ואת השילוב בין בוושה לחרדה שליוו אותו תקופה ממושכת לאחר הארוע. בנוסף התייחס לפגיעה בשל צלקת שנותרה על פניו. כל אלו הם ביטוי ברור לפגיעה שנגרמה והשפעתה על מתחם העונש ההולם.

10. בחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירה זו עונשים החל ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד מאסר למשך 18 חודשים בפועל:

א. **רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.22) - הורשע המבקש על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ופציעה כשהעבריון מזוין. על רקע סכסוך חניה מתמשך בין הנאשם למתלונן, חסם המתלונן את מכוניתו של המבקש. בנו של המבקש ניגש לחלון הרכב של המתלונן על מנת להחזיק אותו פתוח. בזמן זה נטל המבקש סכין בעלת להב באורך 17 ס"מ, התקרב למתלונן ודקר אותו בכף ידו דרך חלון הרכב. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חבלות וחתכים בכף ידו שהצריכו תפרים. בית משפט השלום קבע **מתחם עונש בין 10-24 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המבקש שנת מאסר בפועל. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ב. ברע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.24) המתלונן הציע לנאשם, לשתות עמו משקה אלכוהול. בתגובה תקף אותו הנאשם וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה, כך שהבקבוק נשבר על ראש המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור

בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ בפניו, שהותיר צלקת ואשר בגינו נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. הנאשם בן 18.5 במועד ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי, המלצת שירות המבחן היתה לתת משקל רב לשיקול השיקום. בית משפט השלום גזר 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור המדינה התקבל ונקבע כי **המתחם הראוי הוא בין 9 לבין 24 חודשי מאסר**. העונש הוחמר כך שהנאשם ירצה **שנת מאסר** מאחורי סורג ובריח. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה תוך שבית המשפט מייחס חשיבות בין היתר לתוצאות המעשה היינו צלקת באורך 10 ס"מ שנותרה על פני המתלונן.

ג. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 20000-05-24 סאמד אלזיאדנה נ' מדינת ישראל (2.7.2024) הורשע המערער על פי הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. ביום הארוע התפתח דין ודברים בין המערער למתלונן במקום עבודתם שכלל דחיפות הדדיות. המערער והמתלונן יצאו משער המפעל, התפתח ביניהם דין ודברים והם התקרבו האחד לשני ומיד המערער שלף חפץ חד ותקף את המתלונן בכך שדקר אותו באמצעות החפץ החד בכתף, תוך שהמתלונן נאבק במערער על מנת לקחת ממנו את החפץ החד. כתוצאה מהמתואר, נגרמו למתלונן פציעות בירך ובגב העליון והוא נזקק לטיפול רפואי הכולל סגירת החתכים בסיכות. בית משפט השלום **קבע מתחם שנע מ-12 ל-24 חודשי מאסר**. בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם בן ה-20 ועבר נקי נגזרו עליו 12 חודשי מאסר. הערעור שהגיש על חומרת העונש נדחה. על ידי בית המשפט המחוזי וכך נפסק בין היתר:

"מטבע הדברים, במהלך ריב שכזה, בו הצדדים המתגוששים אחוזים זה בזה, השימוש בחפץ החד נעשה בתנועות חדות, לאו דווקא מדויקות ונשלטות, והוא עלול לגרום לפגיעות גופניות קשות ואף למוות, גם מבלי שהתוקף יתכוון לגרום לתוצאה חמורה. ניסיון החיים מלמד כי פציעה בחפץ חד באיזור הירך עלולה לגרום לדימום חמור ואף למוות, וכבר היו דברים מעולם. העובדה שבמקרה זה הפציעות שנגרמו למתלונן לא היו חמורות איננה צריכה לעמעם מחומרת המעשים ומכח הפגיעה והסכנה הטמונים בהם".

ד. רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.04.15) - שם הורשע המערער בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שדקר את הנאשם בראשו בעקבות ויכוח וגרם לו לחתך באורך 7 ס"מ. **נקבע מתחם שבין עבודות שירות לבין 12 חודשים בפועל**. ביהמ"ש המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם שעברו נקי ועל אף תסקיר חיובי בעניינו ובמקום 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, נגזרו עליו **8 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי נדחתה.

ה. רע"פ 8722/15 **תבנאס נ' מדינת ישראל** (21.12.15) - הורשע הנאשם על פי הודאתו בפציעה בנסיבות מחמירות. על רקע סכסוך בענייני עבודה הכה הנאשם במתלונן באמצעות מקל עץ אשר מצא במקום בלחיו השמאלית ובראשו. המתלונן נמלט כשהוא חבול ומדמם והנאשם רץ בעקבותיו והכה אותו פעם נוספת בכתפו הימנית. המתלונן עמוד 4

הצליח להימלט ופונה על ידי מד"א עם חתך באורך 5 ס"מ במצחו וחתך בן 3 ס"מ בלסתו שהצריך תפירה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לנסיבותיו האישיות מפרנס יחיד למשפחתו הכוללת ילדות קטינות, ההודאה וקבלת האחריות, תקופת מעצר ותנאים מגבילים, גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר. ערעורו לבית משפט מחוזי התקבל באופן חלקי כך שמתחם העונש ההולם הועמד **בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר**. בשל נסיבות הנאשם - הופחת העונש **לתשעה חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור נדחתה.

11. עיינתי בפסיקה שהגישה לעיוני המאשימה ולא מצאתי כי יש בה להחמיר בקביעת המתחם. ברע"פ 5377/23 בענין **דכוור** מדובר על ארוע חמור יותר שכן המבקש לא רק שבר בקבוק על ראשו של אחר אלא לאחר מכן דקר את המתלונן באמצעות שברי הבקבוק בכל חלקי גופו. בעפ"ג (ב"ש) 14924-12-12 בענין **גטנט** נקבע מתחם שתחילתו ב- 12 חודשי מאסר אך זאת כאשר הנאשם עזב את המקום כדי להצטייד בסכין, חזר ודקר שתי דקירות את הקורבן שעמד בגבו אליו. בת"פ (חד') 56117-07-22 בענין **עמר** נקבע מתחם שמתחיל ב- 10 חודשים ובית המשפט ציין לחומרה את העובדה שהדקירה בוצעה בגבו של הקורבן לאחר שהקורבן יצא מן המסעדה והחל להתרחק. גזרי הדין שהוגשו בת"פ 58915-10-21 ו- 62711-10-20 מתייחסים לנסיבות חמורות בהרבה ואינם מתאימים להשוואה.

12. בקביעת מתחם העונש ההולם שקלתי את מכלול הנסיבות שפורטו וכן את מדיניות הענישה הנוהגת ואני קובעת כי **מתחם העונש ההולם הוא בין 9 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.

13. **העונש המתאים לנאשם -** הנאשם כבן 46 ללא הרשעות קודמות. הנאשם כפר במיוחס לו (עמ' 6 במענה לכתב האישום) ונוהל הליך הוכחות שלם אשר גם במהלכו עמד הנאשם על חפותו (וראו גרסת הנאשם בעמ' 94 לפרוטוקול מיום 30.4.24, עמ' 111). אין איש חולק על זכותו של אדם לטעון לחפותו ולשם כך נועד ההליך הפלילי. עם זאת העדר קבלת אחריות הוא שיקול שקבוע בדין במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה (סעיף 40"א(4)). המקרה שלפני יוצא דופן במובן זה שהנאשם הודה וקיבל אחריות מלאה למעשים אך זאת בשלב הטיעונים לעונש במסגרת דברו האחרון. השאלה היא מה משקל קבלת אחריות בשלב מאוחר זה. מצד אחד יש ערך הצהרתי וגם פרוצדורלי בקבלת אחריות אפילו בשלב מאוחר זה. מצד שני מתעורר חשש כי מדובר בצעד טקטי שנועד לזכות את הנאשם בהקלה בעונשו, לאחר שניהול ההליך לא הוביל לתוצאה לה קיווה ולאחר שהמתלונן ויתר העדים נאלצו להעיד, לעמוד בחקירה נגדית ונשאו בקושי הנלווה לניהול הליך פלילי. במקרה הרגיל, באיזון שבין הנתונים הייתי נותנת לקבלת האחריות המאוחרת משקל והדבר היה מוביל להקלה מסוימת בענישה אך לא עד כדי מיקום הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. השאלה מה מידת ההתחשבות בהודאה היא בעלת משמעות יתרה במקרה שלפני שכן עונש בתחתית המתחם מאפשר ענישה בעבודות שירות וכל יום נוסף מעל לתחתית המתחם משמעותו מאסר מאחורי סורג ובריה. מה שהכריע את הכף במקרה שלפני לטובת הקלה עד כדי תחתית המתחם הוא השיהוי בהגשת כתב האישום. מדובר בארוע שהתרחש בנובמבר 2021 ובכתב אישום שהוגש בנובמבר 2022 עיכוב נוסף בבירור ההליך חל לאחר שהתברר שארעה תקלה ולא נערך שימוע לנאשם בטרם

הוגש כתב אישום באופן שהביא לדחייה נוספת בת מספר חודשים בניהול ההליך. אני רואה קושי בעמידה על מאסר בפועל כאשר התמשכות ההליך רובצת במידה רבה לפתחה של המאשימה. לכך אוסיף כי יש לשקול פגיעת העונש בנאשם והעובדה שמדובר במאסר ראשון בחייו. האיזון במקרה שלפני בין אלו לבין מיקומו הראוי של הנאשם בתוך המתחם, יערך באמצעות מרכיבי ענישה נלווים ובעיקר פיצוי לנפגע העבירה שיהיה בו להביע באופן מוחשי ומידי את חומרת המעשה והשלכותיו. בקביעת העונש המתאים שקלתי העובדה שמדובר בארוע בודד, חריג בחיי הנאשם, כאשר עברו נקי וגם מאז ביצוע העבירה לפני שלוש שנים לא שב והסתבך. כמו כן מדובר במי שאינו סובל מבעית התמכרות ואין אינדיקציה לכך שהמעשה בוצע תחת השפעת חומרים משני תודעה. נתון זה מפחית מעוצמת הסיכון להישנות עבירות נוספות. בקביעת הפיצוי שקלתי האמור בהצהרת נפגע העבירה ומנגד העובדה שמרכיב פיצוי במסגרת ההליך הפלילי אינו נותן בהכרח מענה 'נזיקי' ותפקידו הוא מענה מהיר שמביע עמדה ערכית להבדיל מהערכה מדויקת של הנזק שנגרם.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות שירות בבית חולים תל השומר 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע העבודות **ביום 13.10.24** והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רועי בן חיון מס' נייד 054-6822186.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי** לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות.

ג. **פיצוי למתלונן בסך 50,000 ₪.** הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.10.24 ובכל 15 לחודש שאחריו. לא ישולם תשלום אחד במועדו, תעמוד היתרה לפרעון מיידי.

המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן תוך 7 ימים מהיום.

ד. **התחייבות כספית בסך 2,000 ₪** להימנע במשך שנתיים מעבירת אלימות. רשמתי לפני הצהרת הנאשם חלף התחייבות.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' אלול תשפ"ד, 08 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים